

Byla C-320/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. balandžio 19 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Berlin (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. balandžio 1 d.

Pareiškėja:

Ingredion Germany GmbH

Atsakovė:

Vokietijos Federacinė Respublika

VG 10 K 771.17

VERWALTUNGSGERICHT BERLIN

NUTARTIS

Administracinėje byloje

Ingredion Germany GmbH,

<...> Hamburgas,

pareiškėja,

<...>

prieš

Vokietijos Federacinę Respubliką,

atstovaujamą *Umweltbundesamt* (Federalinė aplinkos agentūra)

<...>

atsakovę,

Verwaltungsgericht Berlin (Berlyno administracinis teismas) 10 kolegija

<...>

2019 m. balandžio 1 d. nutarė:

Sustabdyti bylos nagrinėjimą *Verwaltungsgericht Berlin*.

Pagal SESV 267 straipsnį Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pateikti ši prejudicinį klausimą: **(orig. p. 2)**

Ar Europos Komisijos sprendimo 2011/278/ES 18 straipsnio 1 dalies c punktą ir 2 dalies antrą pastraipą, siejamus su Direktyvos 2003/87/EB 3 straipsnio h punktu ir 10a straipsniu, reikia aiškinti taip, kad naujų rinkos dalyvių su kuru susijusios veiklos lygių atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas negali viršyti 100 %?

Motyvai

I. Pareiškėja Hamburge eksploatuoja krakmolo produktų gamybos įrenginį. Įrenginį, be kita ko, sudaro naujai įrengti komponentai: oro kaitinimo įrenginys ir garo generatorius. Įrenginio bendra nominali šiluminė galia šiuo metu yra 30,045 MW. Krakmolo gamybai reikalingai šilumai gaminti įrenginyje naudojami garai ir gamtinės dujos.

2014 m. rugpjūčio 8 d. pareiškėja kreipėsi į *Deutsche Emissionshandelsstelle* (Vokietijos apyvartinių taršos leidimų pardavimo tarnyba, toliau – *DEHSt*), prašydama suteikti naujam įrenginiui nemokamų apyvartinių taršos leidimų: viena vertus, atsižvelgiant į išmetamos šilumos kiekį (su anglies dioksido nutekėjimo rizika), kita vertus, atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekį (anglies dioksido nutekėjimo rizika). Įprasta įrenginio eksploatacija prasidėjo 2013 m. rugpjūčio 15 d. Nustatydamas išmetamų teršalų kiekį, *DEHSt* pirmiausia pagal pareiškėjos pateiktus duomenis rėmėsi 109 % atitinkamu pajėgumo naudojimo koeficientu. Pradinis įrengtasis pajėgumas per 90 dienų po įprastos eksploatacijos pradžios buvo nustatytas pagal produkcijos kiekius tuo momentu, kai įrenginys dar nebuvo pasiekęs suplanuoto gamybos pajėgumo. Todėl 2013 m. rugpjūčio 15 d.–2014 m. birželio 20 d. įvertinimo laikotarpiu faktinis naudojimas viršijo 100 % pradinio įrengtojo pajėgumo.

2015 m. rugsėjo 1 d. sprendimu *DEHSt* 2013–2020 m. prekybos laikotarpiui suteikė pareiškėjai 124 908 nemokamus taršos leidimus. Motyvuodama šį sprendimą, *DEHSt* teigė, kad informuodama Europos Komisiją apie suteiktų leidimų kiekį rėmėsi 109 % atitinkamu pajėgumo naudojimo koeficientu. *DEHSt* teigimu, Europos Komisija 2015 m. kovo 24 d. sprendimu C(2015) 1733 *final* kitiems trims Vokietijos įrenginiams atsisakė taikyti 100 % ar didesnę atitinkamą

pajėgumo naudojimo koeficientą. Todėl *DEHSt* teigė atitinkamai pasirėmusi 99,9 % pajėgumo naudojimo koeficientu. Europos Komisija, *DEHSt* teigimu, taip apskaičiuotam leidimų kiekiui pritarė. 2015 m. rugsėjo 30 d. dėl šio sprendimo pateiktą prieštaravimą (**orig. p. 3**) *DEHSt* 2017 m. liepos 7 d. sprendimu, kuris buvo įteiktas 2017 m. liepos 10 d., atmetė. Motyvuodama jį, atsakovė, be 2015 m. kovo 24 d. Europos Komisijos sprendimo, rėmėsi ir *Guidance Document No. 2* bei dokumentu „Frequently Asked Questions on New Entrants & Closures Applications“, kurie teisiškai nėra privalomi, bet padeda valstybėms narėms aiškinti teisės aktus.

2017 m. rugpjūčio 9 d. pateiktu skundu pareiškėja tebeprašo tenkinti jos reikalavimą. 2019 m. sausio 28 d. sprendimu *DEHSt* atsiėmė 2015 m. rugsėjo 1 d. sprendimą tiek, kiek juo suteikti apyvartiniai taršos leidimai viršija 116 088. Motyvuodama šį sprendimą, ji teigė, kad pareiškėja 2018 m. balandžio 16 d. jai pranešė, jog paraiškoje, prašant suteikti apyvartinius taršos leidimus elementui, dėl kurio prašoma leidimo atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekį, buvo padaryta skaičiavimo klaida. 2019 m. sausio 20 d. pareiškėja atitinkamai patikslino savo skunde reiškiamą reikalavimą ir nuo šiol prašo nebe 8273, o tik 7467 papildomų apyvartinių taršos leidimų.

Pareiškėja mano, kad apskaičiuojant naujų įrenginių atitinkamą pajėgumo naudojimo koeficientą taikytinose *Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020* (Nutarimas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų suteikimo 2013–2020 m. prekybos laikotarpiu, toliau – *ZuV 2020*) 17 straipsnio 2 dalies ir Sprendimo 2011/278/ES 18 straipsnio 2 dalies antros pastraipos nuostatose nenumatyta, kad pajėgumo naudojimo koeficientas neturi siekti 100 %. Pareiškėjos manymu, iš jų formuluočių, kuriomis reikia vadovautis aiškinant, nieko panašaus neišplaukia. Europos Komisijos teisinės nuomonės nepateisina vienodo požiūrio į esamus ir naujus įrenginius aspektai. 2015 m. kovo 24 d. Europos Komisijos sprendimas neturi pareiškėjai nei tiesioginio, nei netiesioginio saistomojo poveikio. Taip pat *Guidance Document No. 2* ir „Frequently Asked Questions“ nėra teisiškai privalomi.

Pareiškėja prašo:

iš dalies pakeičiant 2015 m. rugsėjo 1 d. *Deutsche Emissionshandelsstelle* sprendimą, patvirtintą (**orig. p. 4**) 2017 m. liepos 7 d. sprendimu, ir pastarosios 2019 m. sausio 29 d. sprendimą, įpareigoti atsakovę suteikti pareiškėjai papildomus 7467 apyvartinius taršos leidimus, jei Europos Komisija tam pritaris,

alternatyviai,

iš dalies pakeičiant 2015 m. rugsėjo 1 d. *Deutsche Emissionshandelsstelle* sprendimą, patvirtintą 2017 m. liepos 7 d. sprendimu, ir pastarosios 2019 m. sausio 29 d. sprendimą, įpareigoti atsakovę, atsižvelgiant į teismo teisinę

nuomonę, priimti sprendimą dėl 2014 m. rugpjūčio 8 d. pareiškėjos paraiškos, iš dalies pakeistos 2018 m. balandžio 16 d. skaičiavimais, pripažįstant, kad elemento, dėl kurio prašoma leidimo atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekį (su anglies dioksido nutekėjimo rizika), atžvilgiu reikia remtis 109 % atitinkamu pajėgumo naudojimo koeficientu.

Atsakovė prašo:

atmesti ieškinį.

Ji mano, kad pareiškėjos reikalaujamas 109 % atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas yra neleistinas. Atsakovės teigimu, aiškinant *ZuV 2020* 17 straipsnio 2 dalį, kuria į nacionalinę teisę buvo perkelta Sprendimo 2011/278/ES 18 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, reikia remtis tuo, kad 100 % rodiklis negali būti pasiektas ar viršijamas. Ši Europos Komisijos nuomonė, išsamiau paašškinta 2015 m. kovo 24 d. motyvuose, išplaukia iš reikalavimo vienodai traktuoti esamus ir naujus įrenginius bei naujus įrenginius su produkto santykinu taršos rodikliu; jų atžvilgiu remiamasi standartiniu pajėgumo naudojimo koeficientu.

II. Reikšmingos Sąjungos teisės nuostatos įtvirtintos 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/87/EB, nustatančioje šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančioje Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, p. 32; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 7 t., p. 631; toliau – Direktyva 2003/87/EB (atitinkama galiojanti redakcija)), visų pirma jos 3 straipsnio h punkte ir 10a straipsnio 7 dalyje, taip pat 2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendime 2011/278/ES, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės, visų pirma jo 3 straipsnio d, n punktuose ir 17-19 straipsniuose.

Reikšmingos nacionalinės teisės nuostatos įtvirtintos 2011 m. liepos 27 d. *Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen* (Įstatymas dėl prekybos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartiniais taršos leidimais, toliau – TEHG 2011) (*BGBI. I*, p. 3154) 9 straipsnyje, siejamame su 2019 m. sausio 18 d. redakcijos TEHG 34 straipsniu, ir 2011 m. rugsėjo 26 d. *Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020* (Nutarimas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų suteikimo 2013–2020 m. prekybos laikotarpiu, toliau – *ZuV 2020*), visų pirma jo 2 straipsnio 2 punkte, 10, 27 straipsniuose ir 16-18 straipsniuose: (**orig. p. 5**)

2019 m. sausio 18 d. TEHG 34 straipsnis

1. ¹Šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimams, atsirandantiems dėl 1 priede apibrėžtų veiklų, 2013–2020 m. prekybos laikotarpiu tebetaikomi iki 2019 m. sausio 24 d. pabaigos galiojusios redakcijos 1-36 straipsniai.

TEHG 2011 9 straipsnis

1. Įrenginių eksploatuojantiems veiklos vykdytojams apyvartiniai taršos leidimai nemokamai suteikiami pagal principus, įtvirtintus atitinkamos redakcijos Direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnio 1-5, 7 ir 11-20 dalyse ir 2011 m. balandžio 27 d. Komisijos sprendime 2011/278/ES, kuriuo nustatomos suderinto nemokamo apyvartinių taršos leidimų suteikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį pereinamojo laikotarpio Sąjungos taisyklės (OL L 130, 2011 5 17, p. 1).

ZuV 2020:

2 straipsnis. Sąvokos

Šiame nutarime, be *Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz* (Šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos įstatymas) 3 straipsnyje pateiktų sąvokų apibrėžčių, vartojamos šios sąvokos:

2) įprastos eksploatacijos pradžia

pirmoji nepertraukiamo 90 dienų laikotarpio diena arba, jei pagal sektoriaus įprastinį gamybos ciklą nenutrūkstama gamyba nenumatoma, pirmoji 90 dienų laikotarpio, padalyto pagal sektoriui būdingus gamybos ciklus, diena, kurią įrenginys veikia bent tokiu pajėgumu, kuris sudaro 40 % jam numatyto pajėgumo, prireikus atsižvelgiant į įrenginiui būdingas eksploataavimo sąlygas;

10) nauji įrenginiai

visi nauji rinkos dalyviai, kaip jie suprantami pagal Direktyvos 2003/87/EB 3 straipsnio h punkto pirmą įtrauką;

27) elementas, dėl kurio prašoma leidimo atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekį (orig. p. 6)

įėjimo srovių, išėjimo srovių ir su tuo susijusių emisijų, kurių neapima 28 arba 30 punkte apibrėžti elementai, suma neišmatuojamos šilumos gamybos deginant kurą atvejais, jei neišmatuojama šiluma:

a) naudojama produktams gaminti, mechaninei energijai gauti, šildymo arba vėsinimo reikmėms arba

b) gaminama deginant saugos fakelus, jei leidime numatyta, kad su tuo susijęs bandomojo kuro ir labai nevienodais kiekiais proceso metu išsiskiriančių dujų arba dujų likučių deginimas vykdomas išimtinai įrenginio apsaugos tikslais sutrikus jo veikimui arba jam veikiant avariniu režimu;

tai netaikoma neišmatuojamai šilumai, kuri naudojama arba eksportuojama šilumai gaminti;

16 straipsnis. Nemokamų apyvartinių taršos leidimų paraiška

1. Nauji rinkos dalyviai paraiškas nemokamiems apyvartiniams taršos leidimams gauti pateikia per vienerius metus nuo įprastos įrenginio eksploatacijos pradžios, didelio įrenginio pajėgumo išplėtimo atvejais – per vienerius metus nuo eksploatacijos (atlikus pakeitimus) pradžios.

4. Naujų įrenginių kiekvieno elemento, dėl kurio prašoma leidimo, pradinis įrengtasis pajėgumas, nukrypstant nuo 4 straipsnio, atitinka dviejų mėnesių, per kuriuos produkcija buvo didžiausia, produkcijos vidurkį nepertraukiamu 90 dienų laikotarpiu, kuriuo remiantis nustatoma įprastos eksploatacijos pradžia, patikslinus pagal kalendorinius metus.

17 straipsnis. Naujų rinkos dalyvių veiklos lygiai

1. Naujų įrenginių pagal 3 straipsnį nustatomų elementų, dėl kurių prašoma leidimo, išduodant leidimus reikšmingi veiklos lygiai nustatomi taip:

3) elemento, dėl kurio prašoma leidimo atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekį, su kuriuo susijusios veiklos lygis atitinka atitinkamo elemento, dėl kurio prašoma leidimo, pradinį įrengtąjį pajėgumą, padaugintą iš atitinkamo pajėgumo naudojimo koeficiento.

2. 1 dalies 2-4 punktuose minimas atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas nustatomas remiantis pareiškėjo duomenimis apie: (**orig. p. 7**)

1) faktinę elemento, dėl kurio prašoma leidimo, eksploataciją iki paraiškos pateikimo ir apie planuojamą įrenginio arba elemento, dėl kurio prašoma leidimo, eksploataciją, jų numatomus techninės priežiūros laikotarpius ir produkcijos ciklus;

2) naudojamas technologijas, kurios mažina bendrą energijos suvartojimą ir išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir kurios gali turėti įtakos įrenginio atitinkamam pajėgumo naudojimo koeficientui;

3) tipinį pajėgumo naudojimą atitinkamuose sektoriuose.

18 straipsnis. Apyvartinių taršos leidimų suteikimas naujiems rinkos dalyviams

1. Suteikdama apyvartinius taršos leidimus naujiems įrenginiams, preliminarų metinį apyvartinių taršos leidimų, kurie turi būti nemokamai suteikti už skaičiuojant nuo įrenginio įprastos eksploatacijos pradžios likusius 2013–2020 m. prekybos laikotarpio metus, kiekį kompetentinga institucija apskaičiuoja toliau nurodytu būdu atskirai kiekvienam elementui, dėl kurio prašoma leidimo:

3) kiekvienam elementui, dėl kurio prašoma leidimo atsižvelgiant į išmetamų teršalų kiekį, nemokamai suteiktinas preliminarus metinis apyvartinių taršos

leidimų kiekis atitinka išmetamų teršalų kiekio dydį ir su kuru susijusios veiklos lygį.

III. Prejudicinis klausimas yra svarbus sprendimui priimti.

Pareiškėja turi teisę į papildomus nemokamus apyvartinius taršos leidimus, jei apskaičiuojant reikia remtis 109 % atitinkamu pajėgumo naudojimo koeficientu. Šiuo klausimu nėra visiškai aišku, kaip reikia aiškinti taikytiną Sprendimo 2011/278/ES 18 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, kuria būtina remtis aiškinant *ZuV 2020* 17 straipsnio 2 dalį taip, kad pastaroji atitiktų Europos Sąjungos teisę.

Viena vertus, jos formuluotėje nėra nustatyta, kad atitinkamas pajėgumo naudojimo koeficientas neturi viršyti 100 %. Nagrinėjamu atveju aukštesnis pajėgumo naudojimo koeficientas matyti iš tinkamai pagrįstos ir nepriklausomo tikrintojo patikrintos informacijos ne tik apie numatomą, bet ir apie faktinę įprastą įrenginio eksploataciją. Kitaip nei esamų įrenginių atveju, nustatant naujų rinkos dalyvių pradinį įrengtąjį pajėgumą remiamasi 90 dienų laikotarpiu po įprastos eksploatacijos pradžios (žr. Sprendimo 2011/278/ES 17 straipsnio 4 dalį), o ne ketverių metų laikotarpiu (žr. Sprendimo 2011/278/ES 7 straipsnio 3 dalies a punktą), todėl dažnai gali būti, kad numatoma įprasta eksploatacija dar nėra pasiekta. (**orig. p. 8**)

Kita vertus, Sprendimo 2011/278/ES 18 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje minimas tipinis pajėgumo naudojimas atitinkamame sektoriuje ir jis paprastai, ko gero, neviršija 100 %. Be to, naujų rinkos dalyvių su įrenginio technologinio proceso dalimis, susijusiomis su produkto santykiniu taršos rodikliu, atveju remiamasi standartiniu pajėgumo naudojimo koeficientu (žr. Sprendimo 2011/278/ES 18 straipsnio 1 dalies a punktą), kuris yra nustatytas Komisijos sprendime 2013/447/ES ir nė vienu atveju nesiekia 100 %. Suteikiant leidimus nemokamai pagal Direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnį, laikinai nukrypstama nuo leidimų pardavimo aukcione principo; tai liudija, kad atitinkamos nuostatos turi būti aiškinamos siaurai (žr. 2019 m. vasario 28 d. generalinio advokato išvadą byloje C-682/17, 69 punktą).

Galiausiai kyla klausimas, kokia diskrecija turi būti suteikiama Europos Komisijai aiškinant jos priimtas nuostatas, kurios turi užtikrinti vienodą įgyvendinimą valstybėse narėse, ir ar nagrinėjamu atveju nebuvo peržengtos aiškinimo ribos.

<...>

(Parašai)

<...>